

У Києві вшанували пам'ять Марії Морозенко

16.03.2024

15 березня в Національному музеї літератури України відбулося вшанування пам'яті відомої української письменниці і громадської діячки, голови столичної письменницької організації (2019 – 2023 рр.) Марії Морозенко. Саме цього дня їй виповнилося 55 років.

Модератором зустрічі була старша наукова співробітниця музею Оксана Твердохліб.

На зустріч прийшла родина самої письменниці, її знайомі та друзі, шанувальники її творчості, відомі українські письменники, журналісти, науковці, громадські діячі, бібліотекарі, співаки, волонтери, студенти. Зокрема це Михайло Сидоржевський, Тетяна Фольварочна, Дмитро Чистяк, Інна

Ковальчук, Павло Куц, Борис Пономаренко, В'ячеслав Гук, Володимир Кузьменко, Теодозія Зарізана, Сергій Лучканин, а також Галина Дацюк, Василь Василяшко, Раїса Сеннікова, Станіслав Шевченко, Володимир Петрук, Владлен Ковтун, Анатолій Качан, Василь Неволов, Наталя Марченко, Алла Диба, Ольга Романюк, Віктор Кучерук, Тетяна Левицька, Наталія Богданець-Білоskalенко та інші.

Оксана Твердохліб зазначила, що сьогодні ми вшановуємо пам'ять непересічної особистості, чуйної, мудрої і справедливої людини, справжньої патріотки України, яка до останнього свого дня працювала на важкій ниві письменництва і волонтерства, намагалася якомога більше зробити для звичайних людей, яких любила. Також пані Оксана зауважила, що це перша весна без Марії Морозенко, проте світла пам'ять про неї живе в кожному, хто її знав. Також пані Оксана підкреслила, що поезія Марії Морозенко дуже глибока, вона має свою мораль і смисл, вона вчить насамперед бути відповідальним за свою батьківщину і власну родину.

На заході виступив голова Національної спілки письменників України Михайло Сидоржевський. Він висловив співчуття з приводу передчасної смерті пані Марії й зазначив, що пані Марія прийшла керувати Київською письменницькою організацією у надскладний час її становлення і зуміла не лише налагодити плідну роботу, а й згуртувати навколо себе потужне коло однодумців. Очільник НСПУ підкреслив, що було непросто керувати таким великим гуртом, але вона змогла за дуже короткий період налагодити роботу, реалізувати важливі й потрібні мистецькі проекти, була мудрою й чутливою, із твердим характером, проявивши себе не лише як талановита майстриня слова, а і як відповідальна громадська діячка і волонтерка.

Також на заході виступила голова Київської письменницької організації Тетяна Фольварочна, яка зауважила, що пані Марія залишила світлий слід у наших спогадах, написала багато чудових книжок, пісень, згуртувала навколо себе потужний творчий колектив, стала камертоном організації, була глибокою письменницею, вольовою, сильною, а тому вона залишається у пам'яті всіх, хто її знав і любив, а все те добре і світле, що вона започаткувала, буде жити, ми беремо цей її неоціненний скарб і несемо далі.

Купити книги-бестселери онлайн

Заступник голови Київської письменницької організації Дмитро Чистяк зазначив, що для багатьох пані Марія стала рідною людиною, вона була винятковою творчою особистістю, для якої щоденне громадське служіння стало смыслом життя, вона в усіх сферах розуміла, що все, що зроблене тепер, дає плоди потім, тому треба так жити, щоб усе, що створене сьогодні, тривало й озивалося в часі. А ще пан Дмитро підкреслив, що Марія Морозенко, коли почалася війна, не покинула Київ, бо була і лишається його частиною, була дуже відповідальною, а це – риса справжньої українки, а тому вона є прикладом для багатьох. А ще Дмитро Чистяк повідомив, що невдовзі буде створена літературна премія імені Марії Морозенко.

Журналістка Галина Дацюк розповіла про численні радіопередачі, в яких брала участь Марія Морозенко. Вона не боялася бути сильною й мала енциклопедичні знання з українського фольклору і української міфології. Пані Галина підкреслила, що Марія Морозенко завжди казала: «У сильної мами буде сильна родина...», для неї була важливою родина, і вона дякувала долі, що життя давало їй непрості випробовування, які згодом стали дуже важливим життєвим досвідом. Також Галина Дацюк розповіла, що пані Марія дуже любила творчість Лесі Українки, яка наснажувала її духовно, давала ту живлющу енергетику, яку потребувала її сильна творча натура. Вона була дуже відповідальною перед собою і світом. Коли приїхала навчатися до Києва, то першою людиною, яка протягнула їй руку допомоги, стала знана українська письменниця Катерина Мотрич. Пані Галина прочитала вірш Марії Морозенко «Замало в землю кинути насіння...».

Також на вечорі виступив письменник Анатолій Качан, який зауважив, що пані Марія прийшла у дитячу літературу як письменниця якраз на зламі літературних поколінь, але змогла знайти свій неповторний самобутній голос, а її дилогія про полководця Івана Сірка – вельми яскраве явище в українській літературі для дітей. Також пан Анатолій наголосив, що сьогодні ми вшановуємо пам'ять знакової особистості в нашій літературі, тому її життя продовжується у створених нею книжках і в нашій пам'яті.

А ще на заході виступили: українська науковиця Наталія Богданець-Білоскаленко розповіла про плідну співпрацю з Марією Морозенко, яка була дуже уважна до найдрібніших деталей, коли обговорювала сюжети своїх творів, підкреслила, що пані Марія була великою гуманісткою і просвітницею, чуйною й мудрою жінкою; кандидатка історичних наук Наталя Марченко, яка зауважила, що ми ще не усвідомлюємо того місця, яке пані Марія посідає у нашій свідомості, бо вона мала людську велич, шанувала кожного, з ким стикалася, її життєва історія – це людський чин, вона писала про звичайних людей, поєднавши в собі щирю любов і відповідальність, тому вона – це визначна постать, це величезна віха; директорка Публічної бібліотеки імені Лесі Українки для дорослих міста Києва Ольга Романюк, яка розповіла, що 11 років тому пані Марія ввійшла в її життя як непересічна майстриня слова, яка поєднала в собі мудрість і доброту, жертвність і благородство, вона дуже активно співпрацювала з бібліотеками, провела дуже багато цікавих заходів, була в журі багатьох літературних конкурсів, зокрема «Поетична зима Миколи Сома». Пані Ольга повідомила, що в Дніпровському районі м. Києва хочуть заснувати бібліотеку імені Марії Морозенко, також наголосила, що неоціненний творчий спадок пані Марії ми маємо доносити людям і прочитала її вірш «Благослови, мене, осене...»; волонтерка Олена Мілевська зауважила, що в серці пані Марії було й місце для українських поранених воїнів, яким вона готувала і носила у шпиталь недільні обіди.

Також на заході відбувалася презентація книги Марії Морозенко «Наші звичаї і традиції» (Київ: «Агенція «ІРІО», 2023).

На зустрічі лунали вірші Марії Морозенко «Народила мене мати навесні...», «Марія Мандарина», «Хустка», «Коли сини збирались на Майдан...» та інші; народна артистка України Світлана Мирвода заспівала щемливу пісню «Україна моя» на слова Марії Морозенко; студенти Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського майстерно й захопливо виконали на бандурі пісню «Бандуристе, орле сизий...» – на слова Т. Шевченка і «Пісню про рушник» – на слова А. Малишка; вокальний ансамбль «Ластівка» виконав пісні на слова Марії Морозенко «Журавлик» і «Червоні мак».

Цей пам'ятний день, який зібрав усіх, хто знав і любив Марію Морозенко, закарбувався в свідомості кожного, як і світлий образ нашої мужньої нездоланної тендітної посестри, яка за дуже коротке своє життя зробила так багато на ниві української культури, що її неоціненний труд дає і даватиме щедрі плоди – те світло людської мудрості, яке передається від роду до роду і яке, попри страшне лихоліття війни, ніколи не вичахне.

Пресслужба НСПУ

Фото – Пресслужба НСПУ